

Missatge institucional del president de la Generalitat amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya 2013

Benvolgudes i benvolguts compatriotes,

Celebrem un any més la Diada Nacional de Catalunya. La Diada que ens permet commemorar i visualitzar quin és el nostre tarannà i quins són els valors que millor ens identifiquen com a poble. La tenacitat, el compromís i el refer-se davant les dificultats són el millor exemple de superació i la mostra inequívoca de la nostra voluntat de ser. Voluntat que ha ajudat a construir aquest país generació rere generació amb persones de tot origen i condició.

Ahir vam inaugurar el Born Centre Cultural, un espai que ens permet contemplar la història i les restes de la Barcelona de 1714. Un espai que ens mostra fins a quin punt es va voler aniquilar un país, unes institucions, uns drets, una llengua i una cultura. Un espai que és la prova més evident que ni la negació de totes les llibertats pot acabar amb un poble si aquest és ferm en la seva voluntat de ser i constant en el seu esforç. En un moment com l'actual ens cal tenir ben presents les lliçons que ens dóna la història. Com ens recorden les lectures dels clàssics, una gota d'aigua no perfora la roca per la seva força, sinó per la seva perseverança.

Què va fer que els catalans i les catalanes de fa 300 anys, derrotats, vençuts i amb les seves llibertats aniquilades no renunciessin al que eren, i ara puguem ser on som? Només la creença, com avui tenim, que amb les seves capacitats, amb el seu esforç i amb les seves lleis, podien viure millor i tenir un futur més pròsper i més just. I aquest sentiment els va donar capacitat de resistència i força moral per començar a refer-se i amb el pas del temps tornar a construir el país i mantenir ben viva la flama de la pròpia identitat i del propi progrés.

Demà farà un any de la gran manifestació que va recórrer els carrers de Barcelona, que va demostrar la fermesa de la nostra voluntat col·lectiva i el nostre anhel per decidir el nostre futur democràticament, pacíficament i en llibertat. Demà tornarem a tenir una gran mostra de patriotisme, de civisme i de compromís. La tindrem en tots els actes institucionals i en els que tantes entitats del país duran a terme arreu. I la tindrem també quan centenars de milers de ciutadans enllaçaran les seves mans per expressar de nou aquest anhel de llibertat, de pau, de democràcia i de justícia social.

Com un any enrere, el meu paper institucional aconsella no ser-hi físicament. Tanmateix, el meu compromís, avui, no només és tan sòlid com el de fa un any, sinó que és clarament explícit: el poble de Catalunya ha de ser consultat l'any vinent sobre el seu futur polític. Tan ferm és el meu compromís amb el dret a decidir del poble català que, com he donat a conèixer aquests dies, estic disposat a utilitzar tots els

instruments democràtics i legals a les meves mans per facilitar que els ciutadans de Catalunya puguin decidir el seu futur com a país.

De la mateixa manera que el meu compromís és inequívoc també ho és la meva voluntat que el procés sigui gestionat amb seny, que fem bé les coses. Perquè només fent molt bé les coses podrem aconseguir els nostres objectius.

El full de ruta està traçat: dret a decidir, consulta, transició nacional i forma d'Estat. Al costat del full de ruta hi ha un "catalan way", una via catalana, una manera de fer: democràcia, diàleg, legalitat, civisme, esperit pacífic i àmplies majories. I respecte a les minories, perquè qualsevol projecte de país ha d'estar al servei del país sencer: és a dir, dels set milions i mig de catalans i de catalanes. No ens hem d'apartar ni un mil·límetre del full de ruta, però tampoc de la via catalana o manera de fer. Car fer la transició nacional, però cal fer-la bé. I això és responsabilitat de tots.

Tot i que l'exercici del dret a decidir és l'objectiu polític més transcendent d'aquesta legislatura, i el de més impacte públic, altres reptes, objectius i desafiaments es situen al mateix nivell: aixecar el país econòmicament, redreçar-lo socialment, enaltir-lo democràticament. És a dir, passar de la recessió a la creació de riquesa; de l'atur a la feina; de l'aprimament de l'estat del benestar al seu nou enfortiment; de l'amenaça sobre les polítiques públiques a la seva garantia; i del deteriorament de la

confiança entre institucions i ciutadania a un clima de transparència i de respecte mutu.

Dret a decidir, prosperitat, justícia social i qualitat democràtica són, totes elles, parets mestres de la casa que volem construir. Si una d'aquestes parets s'esquerda, tota la casa queda afectada. Si totes estan ben dretes i ben construïdes, tota la casa aguanta millor.

Encara que sigui amb instruments insuficients, fins i tot en algunes ocasions dramàticament insuficients, estem treballant per reforçar totes les parets mestres. Amb la modèstia de saber que s'han comès errors, i amb la determinació de convertir els errors en ensenyaments i noves oportunitats.

Catalunya està treballant per deixar enrere la recessió, l'atur i l'augment de la pobresa. Per aturar les retallades i estabilitzar les finances públiques. Per augmentar l'èxit escolar i poder atendre correctament les persones malaltes o les més vulnerables. La nostra Diada Nacional també és això: construir un país socialment just, econòmicament benestant, culturalment avançat i democràticament exemplar.

Com més a prop estiguem d'aquest esperit polièdric de la Diada, més a prop estarem de la ciutat d'ideals que el poeta volia bastir.

I al costat de tot això, la recerca i la conquesta de la llibertat. Salvador Espriu, de qui enguany commemorem el centenari del naixement, ens

deia: “alça la nova casa en el solar que designes amb el nom de llibertat”. I adreçant-se a Espanya proclamava: “escolta, Sepharad: les persones no poden ser si no són lliures”. Tres segles després, l’anhel de llibertat segueix ressonant de nord a sud, i de llevant a ponent. I ressona amb més força que mai.

Visca Catalunya!